

शुक्रकः

११७

शुक्रप

शुक्राङ्गी

वपुर्महोदधिच्छायं बिभ्रत् सेन्धवकान्तिमान् ।
स्फाटिकी च लसन्नक्षोः पट्टांशुककटिं वहन् ॥
धौताम्बरश्रियं धत्ते स्फटिकान्तश्रियान्वितः ।
अर्जुनद्युतिविद्योतीत्येवमादि समुन्नयेत् ॥*॥
रक्तश्वेतवाचकानि वस्तूनि यथा,—

“रक्तश्वेतौ हरिशुचिपुष्करशतपत्रसूर्य-

कान्ताङ्गाः ।

नवहंसमहापद्मार्ककगोदराः कमलकीलाले ॥
हरिचन्द्रसूर्ययोः । शुचिः श्वेतवैखानरयोः ।
पुष्करं जलपद्मयोः । शतशतं हंसपद्मयोः ।
सूर्यकान्तः स्फटिके सूर्यकान्ते च । अञ्जः
शङ्खाखुजयोः । नवहंसः नवहंसे प्रत्यपसूर्यं च ।
महापद्मः श्वेतनागे पद्मे च । अर्कः स्फटिक-
सूर्ययोः । कमलं जलाखुजयोः । कीलालं
जलरक्तयोः ।

“सुहृद्द्रवादिभिर्भानो रत्ने नाग्ने रदांशुकैः ।
जलेभ्यो जन्मशोभाभिः सरोजकुमुदारिभिः ॥”
भानोः परस्मात् सुहृद्द्रवादिभिः सितरक्तौ
यथा । रविमित्रं चन्द्रः रवितुल्यश्च । भानुरत्नं
सूर्यकान्तो रविपद्मरागौ च । अग्निरत्नं सूर्य-
कान्तो अग्निपद्मरागौ च । रदांशुकं दन्तवस्त्रे
अधरश्च जलशोभा जलजा चासौ शोभा
चेति पक्षे पद्मकान्तिः । एवं सरोजारिशोभा
सरोजस्यर्द्धिशोभा पक्षे सरोजारिचन्द्रः । कुमु-
दारिशोभा कुमुदस्यर्द्धिशोभा । पक्षे कुमुदारि-
रादित्यः ॥*॥ पीतश्वेतवाचकानि वस्तूनि
यथा,—

“पीतश्वेतौ गौरदिजराजकपर्दशम्भुहरि-

तार्क्ष्याः ।

हैमस्तोमाष्टापदमहारजतचन्द्रकलधौताः ॥”
गौरः श्वेतपौतयोः । दिजराजो गुरुचन्द्रयोः ।
कपर्दः शम्भुजटाजूटवराटयोः । शम्भुर्ब्रह्मा-
जिलीचनयोः । हरिः पिङ्गलसिंहयोः । तार्क्ष्यौ
गरुडः पक्षे उच्चैःश्रवाः । हैमस्तोमः हेनोऽयं
हैमः । पक्षे हिमस्त्रायम् । अष्टापदं सुवर्ण-
सरभयोः । महारजतं सुवर्णरूप्ययोः । चन्द्रः
स्वर्णशङ्खयोः । कलधौतं हैमरूप्ययोः ।

“सुशोभितारकूटयैः स्वर्णस्तोमसमद्युतिः ।
दहनोपलसत्कान्तिर्गाङ्गेयच्छविपेशलः ॥”
तारुकूटौ रूप्यसमूहः । पक्षे आरकूटौ रीतिः ।
सुशोभनमर्णः कनकश्च ॥*॥ अथ श्लोकोत्ती-
र्णानि । मोपतितार्क्ष्यकान्तिः रविगरुडच्छविः ।
पक्षे मोपतिरिन्द्रस्तस्य तार्क्ष्यस्तुरङ्गः । वाम-
देवगिरिर्मनोऽमरुतः कैलासश्च । इति कवि-
कल्पलतायाम् २ श्लोके उद्दिष्टवर्णनं १ कुसुमम् ॥
शुक्रकः, पुं, (शुक्र + कर्त्तृ कन् ।) शुक्रपक्षः ।
यथा,—

“पक्षत्याद्यास्तु तिथयः क्रमात् पञ्चदशं

स्मृताः ।

दर्शान्ताः कृष्णपक्षे ताः पूर्णिमास्ताश्च शुक्रके ॥”
इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

श्वेतवर्णश्च ॥

शुक्रकण्ठकः, पुं, (शुक्रः कण्ठो यस्य । कन् ।)
दात्यूहपक्षी । इति शब्दमाला ॥ श्वेतगलगुल्फे
त्रि, ॥

शुक्रकन्दः, पुं, (शुक्रः कन्दो यस्य ।) महिषकन्दः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतमूलश्च ॥

शुक्रकन्दा, स्त्री, (शुक्रः कन्दो यस्याः ।) पति-
विषा ॥ इति राजनिर्घण्टः ॥

शुक्रकर्मा, [न्] त्रि, (शुक्रं पूतं कर्म यस्य ।)
अकृष्णकर्मा । सुकर्माशीलः । इति जटाधरः ॥

शुक्रकुष्ठः, स्त्री, (शुक्रं कुष्ठम् ।) श्वेतवर्णकुष्ठ-
रोगः ॥ तस्यौषधं यथा,—

“सोमराजस्य बीजानि नवनीतयुतानि च ।
मधुना स्वादितानि स्युः शुक्रकुष्ठहराणि वै ॥”

इति गारुडे १८५ अध्यायः ॥

शुक्रचीरा, स्त्री, (शुक्रं चीरं यस्याः ।) कालोली ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेततदुग्धयुक्ते, त्रि ॥

शुक्रत्वं, स्त्री, (शुक्रस्य भावः । शुक्र + त्व ।)
शुक्रस्य भाव इत्यर्थे त्वप्रत्ययेन निष्पन्नम् ॥

शुक्रदुग्धः, पुं, (शुक्रं दुग्धं निर्व्यासो यस्य ।)
शुक्राटकः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्वेतदुग्ध-
युक्ते, त्रि ॥

शुक्रधातुः, पुं, (शुक्रः शुक्रवर्णो धातुः ।) कठिनी ।
इति हैमचन्द्रः ॥ श्वेतवर्णधातुद्रव्यश्च ॥

शुक्रपक्षः, पुं, (शुक्रः पक्षः ।) सितपक्षः । चन्द्र-
सम्बन्धि-वृद्धानुकूल-पञ्चदशकलाक्रिया-प्रचयः
तत्पर्यायः ।

“सितस्वापूर्थ्यमाणः स्यात् शुक्रश्च विशदः शुचि
शुक्रपक्षः कृष्णपक्षो बहुलो वदि च स्मृतः ॥”

इति राजनिर्घण्टः ॥

स तु शुक्रप्रतिपदादिपूर्णिमास्यन्तपञ्चदश-
तिथ्यात्मकः । यथा,—

“तत्र पञ्चावभौ मासे शुक्रकृष्णौ क्रमेण हि ।
चन्द्रहृदिकरः शुक्रः कृष्णश्चन्द्रचयात्मकः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥*॥

कर्मविशेषे तत्रोदयगामितिथ्यर्थाद्भवं यथा,—
“शुक्रपक्षे तिथिर्गङ्गा यस्यामभ्युदितो रविः ।
कृष्णपक्षे तिथिर्गङ्गा यस्यामस्तमितो रविः ॥”

इति विष्णुधर्मोत्तरम् ॥

संस्कारकर्मणः शुक्रपक्षकर्त्तव्यता यथा ।
आखलायनः । उदयगने आपूर्यमाणे पक्षे
कल्याणे नक्षत्रे चौडकर्मापनयनगोदान-

विवाहाः । विवाहः सार्वकालिक इत्येके ॥*॥
विद्यारम्भस्य शुक्रपक्षकर्त्तव्यता यथा । मदन-
पारिजाते ।

“रवेर्गुरोर्गोलङ्घने तत्स्थेऽर्केऽपीन्दुवृद्धितः ।
गुर्वर्केन्दुदुःशुचौ च विद्यारम्भः प्रशस्यते ॥” ॥*॥

पुष्करिण्यारम्भस्य शुक्रपक्षकर्त्तव्यता यथा ।
मत्स्यपुराणे ।

“प्राप्य पक्षं शुभं शुक्रमतीते चोत्तरायणे ॥”
इत्यादि ॥

देवप्रतिष्ठायाः शुक्रपक्षकर्त्तव्यता यथा । व्यव-
हारसमुच्चये ।

“प्रतिष्ठा सर्वदेवानां केशवस्य विशेषतः ।
उत्तरायण्य आपन्ने शुक्रपक्षे शुभे दिने ॥”

गृहारम्भगृहप्रवेशयोः शुक्रपक्षकर्त्तव्यता यथा ।
मत्स्यपुराणे ।

“शुक्रपक्षे भवेत् सौख्यं कृष्णे तस्करतो भयम् ॥”
इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

नवान्नग्राहस्य शुक्रपक्षकर्त्तव्यता यथा ।
आश्विनाधिकारि ।

“शुक्रपक्षे नष्टं धान्यं पर्जन्या ज्ञात्वा सुशोभनम् ।
गच्छेत् क्षेत्री विधानेन गीतवाद्यपुरःसरम् ।
तेन देवान् पितॄन्धैव तर्पयेदर्थयैतथा ॥”

अपि च ।
“वृष्टिके शुक्रपक्षे तु नवान्नं शस्यते बुधैः ॥”

इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

शुक्रपुष्पः, पुं, (शुक्रं पुष्पमस्य ।) कृत्तकवृक्षः ।
कुन्दपुष्पवृक्षः । मरुवकः । इति रत्नमाला ॥

श्वेतकुसुमयुक्ते, त्रि ॥
शुक्रपुष्पा, स्त्री, (शुक्रं पुष्पमस्याः ।) नागदन्ती ।
शीतकुम्भी । इति रत्नमाला ॥

शुक्रपुष्पी, स्त्री, (शुक्रं पुष्पमस्याः ।) डीप् ।
नागदन्ती । इति राजनिर्घण्टः ॥

शुक्रपृष्ठकः, पुं, (शुक्रं पृष्ठं यस्य । कन् ।) सिन्धुक-
ह्वयः । इति शब्दचन्द्रिका ॥ श्वेतवर्णपृष्ठयुक्ते,
त्रि ॥

शुक्रबलः, पुं, जिनविशेषः । यथा,—
“वासुदेवा भमी कृष्णा नवशुक्ला बलास्त्वमी ।
अचलो विजलो भद्रः सुप्रभश्च सुदर्शनः ।
भानन्दो नन्दनः पद्मो रामो रिणुहिपस्त्वमी ॥”

इति हैमचन्द्रः ॥

शुक्रमण्डलं, स्त्री, (शुक्रं मण्डलम् ।) चक्षुःश्वेत-
क्षेत्रम् । इति केचित् ॥ श्वेतवर्णगोलवस्तु च ॥

शुक्ररोहितः, पुं, (शुक्रः श्वेतवर्णो रोहितः ।)
श्वेतरोहितवृक्षः । इति राजनिर्घण्टः ॥ शुभ्र-
रोहितमत्स्याश्च ॥

शुक्राला, स्त्री, (शुक्रं लातीति । ला + कः ।)
उच्चटा । इति रत्नमाला ॥ श्वेतदातरि,
त्रि ॥

शुक्रवर्गः, पुं, (शुक्रानां वर्गः समूहः ।) श्वेतवर्ण-
सजातीयद्रव्यम् । तथा । शुक्रशक्तिकपर्दकादि ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

शुक्रवायसः, पुं, (शुक्रो वायस इव ।) वकः ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥ श्वेतकाकश्च ॥

शुक्रशालः, पुं, (शुक्रः शाल इव ।) गिरिनिम्बः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतशालवृक्षश्च ॥

शुक्रा, स्त्री, (शुक्रो वर्णोऽस्यस्या इति । अच् ।
टाप् ।) सरस्वती । इति त्रिकाण्डशेषः ॥

शर्करा । इति शब्दचन्द्रिका ॥ काकोली ।
विदारी । सुह्री । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेत-
वर्णा च ॥

शुक्राङ्गी, स्त्री, (शुक्रं अङ्गं यस्याः ।) डीप् ।
शेफालिका । इति राजनिर्घण्टः ॥ श्वेतावयव-
युक्ते, त्रि ॥